

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

Ματθ.6,14-21

22/02/2015

Η Κυριακή της Τυρινής σηματοδοτεί την έναρξη της περιόδου της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά της είναι η νηστεία. Αυτή την ημέρα η Έκκλησία μας υπενθυμίζει το τραγικό γεγονός της εξορίας των πρωτοπλάστων από τον παράδεισο, το οποίο συσχετίζει με την εντολή της νηστείας, αφού όπως αναφέρεται στην Παλαιά Διαθήκη, η πρώτη εντολή του Θεού απαγόρευε τη βρώση του καρπού του δέντρου της γνώσης του καλού και του κακού.

Αρχαιότατος θεσμός, λοιπόν, η νηστεία, ωστόσο δεν λείπουν εκείνοι που αμφισβητούν τόσο την προέλευση όσο και την ωφελιμότητά της. Αγνοούν προφανώς, το λόγο του Κυρίου, όπως αυτός διασώθηκε από τον ευαγγελιστή Ματθαίο στο ανάγνωσμα που ακούσαμε σήμερα. Σε αυτό ο Ιησούς δεν συνιστά απλά τη νηστεία, αλλά προχωρά και στη παράθεση των ουσιαστικών προϋποθέσεων που καθιστούν την άσκηση αυτή ευάρεστη στο Θεό.

Η νηστεία, όπως κάθε άλλο πνευματικό αγώνισμα, δεν είναι αυτοσκοπός. Είναι απαραίτητο να εντάσσεται στα πλαίσια της γενικότερης πνευματικής πορείας του ανθρώπου, να έχει οπωσδήποτε εκκλησιαστικό χαρακτήρα και να συνδυάζεται με την επιδίωξη και των άλλων αρετών, με τις οποίες οφείλει να κοσμεύεται ο Χριστιανός και κυρίως με την αποκοπή του από κάθε αμαρτία.

Οι δυο πρώτοι στίχοι του σημερινού ευαγγελίου αναφέρονται στην αναγκαιότητα της συγχώρησης των συνανθρώπων μας για οτιδήποτε έχουν πράξει. Είναι ευνόητο ότι εκείνος που με τη νηστεία προσπαθεί να αποκτήσει καθαρότητα, οφείλει πρώτα να απαλλάξει την ψυχή του από όλα

εκείνα που τον εμποδίζουν να πλησιάσει το Χριστό. Αν μάθει να συγχωρεί, να χωράει δηλαδή μαζί με τους άλλους, ή αλλιώς να αγαπά, τότε θα απαλλαγεί από την εμπάθεια και το μίσος απέναντι στους συνανθρώπους του. Θα απόφύγει και την κατάκριση, την οποία υπονοεί και ο ιερός Χρυσόστομος, όταν λέγει πώς δεν ωφελείται κανείς, αν δεν τρώγει κρέας, αλλά τρώγει τον αδελφό του.

Η νηστεία, λοιπόν, είναι προσωπική υπόθεση και δεν μπορεί να γίνεται με επιδεικτική διάθεση. Κάτι τέτοιο έχει χαρακτηριστεί από τον Κύριο ως υποκρισία. Πρωταρχική σκέψη κάθε πιστού που αγωνίζεται στο στάδιο της νηστείας πρέπει να είναι η επιθυμία του για τη σωτηρία και η πεποίθηση πως ο Θεός τον αγαπά.

Ως καθαρά πνευματική υπόθεση η νηστεία σχετίζεται με άλλες πτυχές της ζωής του ανθρώπου και τις επηρεάζει. Αν εγκρατεύεται κανείς στα φαγητά, για να βοηθηθεί στην αποκοπή του θελήματός του και στην εφαρμογή του θελήματος του Θεού, λογικό είναι να επιδιώκει το ίδιο με την εγκράτεια και σε άλλους τομείς της προσωπικής του ζωής.

«Συ δε νηστεύων άλειψαι σου την κεφαλήν και το πρόσωπον σου νίψαι». Με τα λόγια αυτά ο κύριος δεν συνιστά τον καλλωπισμό του προσώπου, αλλά προσδιορίζει τα χαρακτηριστικά της πραγματικής νηστείας που είναι η ταπείνωση και η χαρούμενη διάθεση.

Σε μια περίοδο πνευματικού αγώνα, όπως είναι η Μεγάλη Τεσσαρακοστή, η περισυλλογή και η μελέτη του λόγου του Θεού είναι πολλαπλά ωφέλιμες. Σήμερα ο ευαγγελιστής Ματθαίος μας δίδαξε πως η νηστεία είναι μέσο απόκτησης εγκράτειας. Και αυτή, με τη σειρά της, προϋποθέτει την αποφυγή της πλεονεξίας, αφού οι γήινοι θησαυροί, όσο μεγάλοι και αν είναι, δεν είναι αιώνιοι. Έτσι μαθαίνει κανείς να συμπονεί τον πλησίον του και να βρίσκει την αγάπη, που είναι ο ίδιος ο Θεός.